

Bilag.

I dette bilag anføres i venstre spalte de i lovforslagets § 1 omhandlede bestemmelser i den gældende formulering, medens forslaget anføres i højre spalte.

Gældende formulering.

§ 4, stk. 1.

Hvorvidt den straffbare handling skal medføre retsfølger af sådan art som i §§ 30, 56-61, 70-77 og 79 nævnt afgøres efter den ved handlingens påkendelse gældende lovgivning.

§ 17.

Stk. 1. Befandt gerningsmanden sig ved den straffbare handling foretaget i en ved mangelfuld udvikling, svækkelse eller forstyrrelse af sjælsevnerne, herunder seksuel abnormitet, betinget varigere tilstand, der dog ikke er af den i § 16 angivne beskaffenhed, afgør retten efter indhentet lægeerklæring og samtlige i øvrigt foreliggende omstændigheder, om han kan anses egnet til påvirkning gennem straf.

Stk. 2. Finder retten, at tiltalte er egnet til påvirkning gennem straf, kan den bestemme, at frihedsstraf skal udstås i en for sådanne personer indrettet anstalt eller anstaltsafdeling. Fængselsnævnet kan forandre den trufne afgørelse om, hvor frihedsstraffen skal udstås, såfremt dette skønnes formålstjenligt. Skønnes det under straffens udståelse, at en fortsættelse af denne vil være unyttig eller vil medføre fare for alvorlig forværrelse af den dømtes tilstand, bliver sagen efter begæring af direktøren for fængselsvæsenet på ny at indbringe for den ret, som i sidste instans har påkendt sagen. Denne afgør efter indhentet lægeerklæring ved kendelse, om straffuldbyrdelsen skal fortsættes eller afbrydes.

Stk. 3. Dersom nogen, som i anledning af en begået forbrydelse i medfør af § 70, jfr. nærværende paragrafs stk. 1, underkastes sikkerhedsforanstaltninger, yderligere har begået en anden forbrydelse, og han skønnes egnet til påvirkning gennem straf for

Forslaget.

1. I § 4, stk. 1, udgår „30“.

2. § 17, stk. 2 og 3, affattes således:

„*Stk. 2.* Finder retten, at tiltalte er egnet til påvirkning gennem straf, kan den bestemme, at frihedsstraf skal udstås i en for sådanne personer indrettet anstalt eller anstaltsafdeling. Denne bestemmelse kan ændres af fængselsnævnet, såfremt det under straffens udståelse findes formålstjenligt.

Stk. 3. Såfremt en person, der ved dommen er fundet omfattet af stk. 1, er idømt frihedsstraf, og det under straffens udståelse skønnes, at en fortsættelse af denne vil være unyttig eller vil medføre fare for alvorlig forværrelse af den dømtes tilstand, bliver sagen efter bestemmelse af justitsministeren på ny at indbringe for den ret, som i sidste instans har påkendt sagen. Denne afgør ved kendelse, om straffuldbyrdelsen skal fortsættes eller afbrydes.“